

[Miljøministeren]

man kunne få besked på, om man overhovedet ville gøre noget, og hvornår man så ville gøre noget. Jeg sagde ganske klart i mit første indlæg, at hvis det skulle vise sig, at dioxinproblematikken må anses for at være af en så alvorlig karakter, at der må gøres noget, så skal vi naturligvis straks skride ind med generelle krav til eksisterende anlæg, både de godkendte og de ikke-godkendte, men jeg føjede også til: men det kan jo også vise sig, at vi kan tillade os at vurdere sagen, som det gøres i andre lande: netop at dioxinudslippet i praksis ikke udgør en risiko for miljø og helbred. Det er den usikkerhed, vi må have afklaret med disse undersøgelser, dels undersøgelsen i Nybro, dels undersøgelser, der er foretaget af den art andre steder.

Hvornår vil ministeren så gribe ind over for amterne? Jeg gav udtryk for i mit svar til hr. Steffensen, at det vil kunne gøres, så snart vi har en afklaring af disse undersøgelser.

Men jeg vil godt svare lidt yderligere på fru Margrete Aukens tvivlsspørgsmål med hensyn til cyklonfiltre, eventuelt i forbindelse med elfiltre. Det er jo sådan, at når man skal rense røgen for partikler, kan man anvende tre typer af filtre, i alt fald i hovedsagen. Det ene er cyklonfiltre, det andet er elfiltre, det er elektrostatisk filtre, og så er der endelig tekstilfiltre, som vi kalder for posefiltre. Jeg har fået oplyst, at de sidstnævnte ikke anvendes på danske forbrændingsanlæg, men de anvendes nogle ganske få steder i udlandet.

Når emissionen af partikler skal være på 150 mg pr. normal-m³ eller derunder, er det kun elfiltre eller posefiltre, der kan komme på tale, men cyklonfiltrene ses på en del ældre anlæg, hvor de har været valgt på grund af en betydelig lavere pris. Mens et elfilter for et anlæg på 3-4 tons affald i timen koster op mod 2 mill. kr., koster et cyklonfilter under ½ mill. kr. Miljøstyrelsen vil i dag ikke foreslå cyklonfiltre på nyanlæg.

Men der er problemer, der ikke løses ved cyklon- eller ved elfiltre. Man kan tilbageholde ved disse to ting en væsentlig del af støvet og de skadelige stoffer, som hæfter sig til støvet, f.eks. en del af tungmetallerne, men der er en del uønskede stoffer, som eksisterer i dampform – det var jo det, hr. Maisted var ved at berøre. Det drejer sig om saltsyre, flussyre samt kviksølv og andre tungmetaller. Hvis man effektivt vil nedsætte

emissionen af disse stoffer, må man ud over et filter have endnu et rensningsudstyr, som vasker røgen. Der findes forskellige systemer med tilsætning f.eks. af kalk, hvormed man neutraliserer syren. Det er bl.a. overvejelser over nødvendigheden og nytten af røgvask, som skal indgå i det vejledningsarbejde, jeg også har nævnt før.

Der er altså god grund til, når sagen er så alvorlig, som den er, at vi får lov til at få disse undersøgelser gjort færdige, før vi tager de nødvendige initiativer, men så vil de også komme, hvis de er påkrævede.

Formanden:

Vi er meget tæt på at komme på kanten af forretningsordenen, der i § 11 siger, at ved første behandling drøftes lovforslaget ud fra principielle synspunkter uden nærmere gennemgang af enkeltheder.

Margrete Auken (SF):

Det er lidt svært med alle de partikler i øjeblikket, og partiklerne er en del af problemet.

Jeg vil lige sige til ministeren om de prisberegninger, vi fik på cyklonfiltre, at det lyder, som om det er for dyrt med 0,5 mill. kr., hvis det ikke virker, og Hjørringeksemplet tyder på, at det ikke virker. Elektrofiltret koster 2 mill. kr., siger ministeren, og så skal der måske herudover røgvask med. I løbet af to måneder ved vi altså, om der skal røgvask oveni, og da ved vi det alt sammen. Vi skal nok lade være med herinde at lægge det fast i detaljen, hvor meget røgvask der skal på, og vi skal også nok lade være med detaljerede beskrivelser af dioxinerne osv., men jeg kan nu altså ikke se, at vi ikke kan få det løfte om, at der allerede nu vil blive tale om påbud over for de steder, hvor der slet ingenting foregår, for det er jo den lille bitte ende af det i forhold til den store – det kan ministeren da godt se – som bare vælter ud i øjeblikket. Så sidder man og snakker om den tynde ende af forgiftningen.

Ministerens uvidenhed om dioxiners giftighed overrasker mig, og jeg er så overrasket, at jeg slet ikke tør sige mere om det. Jeg troede fra alt, hvad jeg har hørt tidligere, at dioxiner var meget giftige, og at det ikke var så godt at få dem ud over jorden og sådan noget, så jeg er meget forbløffet. Men tung-